

Kedoshim 3: Kedusha: Sanctifying Oneself Beyond the Mitzvot

(1) רמב"ן ויקרא פרק יט פסוק ב

(ב) קדושים תהיו - הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, לשון רש"י. אבל בתורת כהנים (פרשה א ב) ראיתי סתם, "פרושים תהיו". וכן שנו שם (שמיני פרק יב ג), "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני," כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים: ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב, אבל הפרישות היא המזכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים פרושים: והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים, והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה: לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות. . .

(2) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לה עמוד א - עמוד ב

תנו רבנן: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה, וכל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - מעל. מאי תקנתיה? ילך אצל חכם. ילך אצל חכם? מאי עביד ליה? הא עביד ליה איסורא! אלא אמר רבא: ילך אצל חכם מעיקרא וילמדנו ברכות, כדי שלא יבא לידי מעילה. אמר רב יהודה אמר שמואל: כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו נהנה מקדשי שמים, שנאמר: (תהלים כ"ד) "לה' הארץ ומלואה." רבי לוי רמי: כתיב "לה' הארץ ומלואה," וכתיב: (תהלים קט"ו) "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם!" לא קשיא, כאן קודם ברכה, כאן לאחר ברכה.

(3) רמב"ם הלכות תשובה פרק י

הלכה ג וכיצד היא האהבה הראויה? הוא שיאהב את ה' אהבה גדולה יתירה עזה מאוד עד שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד כאלו חולה חולי האהבה שאין דעתו פנויה מאהבת אותה אשה והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו בין בקומו בין בשעה שהוא אוכל ושותה, יתר מזה תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה תמיד כמו שצונו "בכל לבבך ובכל נפשך", והוא ששלמה אמר דרך משל "כי חולת אהבה אני", וכל שיר השירים משל הוא לענין זה.

(4) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף צט עמוד א

כיצד הן עומדין? רבי יוחנן ור' אלעזר - חד אמר: פניהם איש אל אחיו, וחד אמר: פניהם לבית. ולמ"ד פניהם איש אל אחיו, הא כתיב: (דברי הימים ב' ג') "ופניהם לבית!" לא קשיא: כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום.

(5) בראשית פרק ב - פרק ג

(ב:כג) וַיֹּאמֶר הָאֱדָם זֹאת הַפֶּעַם עֵצִים מְעַצְמֵי וּבִשֶׁר מְבַשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקְחָה זֹאת: (כד) עַל כֵּן יֵעָזֵב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד: (כה) וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרְוִמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׂשׁוּ: (ג:א) וְהִנְחַשׁ הָיָה עֶרְוִם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עֹשֶׂה יְקוֹק אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן: (ב) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל הִנְחַשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגֵּן נֹאכַל: (ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמֹתוּן:

(6) תלמוד בבלי מסכת תענית דף יא עמוד א - עמוד ב

והאמר רבי אלעזר: לעולם ימוד אדם עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעיו, שנאמר (הושע י"א) "בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר."

(7) תוספות מסכת תענית דף יא עמוד ב

כאילו קדוש - הקב"ה, פירוש. והאמר לעיל שנקרא קדוש כלומר שהיושב בתענית נקרא קדוש ומשני לא קשיא.